

РЕШЕНИЕ

№ 8550

гр. София, 04.03.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 35 състав, в
публично заседание на 18.02.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Петър Савчев

при участието на секретаря Богданка Гешева, като разгледа дело номер **11615** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК във вр. чл. 26, ал. 12 от ЗЧРБ.

Производството е образувано по жалба на Я. Ф., [дата на раждане] , гражданин на И., съд. адр. [населено място], [улица], ет. 1 срещу Заповед рег. № 513з-12237/17.10.2025 г. , издадена от за началника на отдел „Миграция“-СДВР, с която му е отказано предоставяне на право на продължително пребиваване в Република Б.. Отказът е издаден на основание чл. 26, ал. 1 във вр. чл. 10, ал. 1, т. 23 от ЗЧРБ, доколкото е прието, че при подаване на заявлението с рег. № 103769/06.10.2025 г. за предоставяне на право за продължително пребиваване на чужденец в Република Б. на основание чл. 24, ал. 1, т. 6 от ЗЧРБ – представител на чуждестранно търговско представителство, жалбоподателят е декларирал неверни данни. По-конкретно, декларирал е невярно, че пребивава на посочения със заявлението за предоставяне на право на продължително пребиваване адрес – [населено място], [улица], ет. 3, ап. 64 и че регистрираното в Българска търговско-промишлена палата търговско представителство „КАРСУН БЕСИАР ПОАНДЕХ Ко“ с представител жалбоподателя – се помещава и функционира на адрес [населено място], [улица], офис 127. Жалбоподателят твърди незаконосъобразност на административния акт, поради противоречието му както с процесуалните правила по издаването му, така и с материалния закон. Моли отмяна на акта и присъждане на деловодни разноски.

Ответникът за началника на отдел „Миграция“-СДВР оспорва жалбата и моли да бъде отхвърлена. Претендира деловодни разноски.

Контролиращата страна Софийска градска прокуратура не взема участие по делото.

Жалбата е подадена в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, поради което следва да се разгледа по

същество.

Съдът, като взе предвид твърденията на страните и прецени събраните доказателства, чл. 168 от АПК, приема следното от фактическа и правна страна при цялостна проверка на основанията за законност на акта по чл. 146 от АПК:

Съгласно разпоредбата на чл. 23, ал. 7 от ЗЧРБ директорите на дирекция "Миграция", на Столична дирекция на вътрешните работи, на областните дирекции на Министерството на вътрешните работи или оправомощени от тях длъжностни лица издават или отказват издаването на разрешение за продължително или краткосрочно пребиваване на чужденец на територията на Република Б., освен ако в този закон е предвидено друго. Предвид това, и предвид Заповед № 513з-2396/24.03.2021 г. на Директора на СДВР и Заповед № 513з-5977/19.05.2025 г. на Директора на СДВР /л.л. №№ 45-47/ оспореният акт е издаден от компетентен орган – упълномощено от директора на СДВР длъжностно лице, постановен е в предвидената от закона писмена форма и съдържа реквизитите по чл. 59, ал. 2 от АПК – посочени са наименованието, органът, който я е издал, адресатът, фактическите и правни основания за издаването му. Актът има ясна разпоредителна част, посочено е пред кой орган и в какъв срок може да се обжалва. Датиран и подписан.

Съгласно разпоредбата на чл. 24, ал. 1, т. 6 от ЗЧРБ, разрешение за продължително пребиваване в Република Б. може да получи чужденец, който притежава виза по чл. 15, ал. 1 от ЗЧРБ и е представител на вписано в регистъра на Българска търговско-промишлена палата търговско представителство. Разпоредбите на чл. 24, ал. 1, т. 6 и ал. 2 от ЗЧРБ посочват необходимите документи, които се представят при подаване на заявлението за предоставяне право на продължително пребиваване, между които са сертификат за регистрация на търговското представителство в БТПП, елемент от който е адрес на представителството, както и доказателство за осигурено жилище на чужденеца. Настоящият състав не приема довода на жалбоподателя, че изискването за представяне на адрес не е свързано с изискване за реално живееене на адреса. Предоставянето на адреса и фактическото му обитаване от чужденеца е от особено значение за реализирането на контрола върху тях, посочен в чл.чл. 8-10 от ППЗЧРБ. В конкретния случай, тези изисквания се отнасят и за адреса на търговското представителство. Ето защо, фиктивното посочване на адрес, само за целите на производството, е основание за отказ по чл. 26, ал. 1 във вр. чл. 10, ал. 1, т. 23 от ЗЧРБ. В конкретния случай, видно от становище № 513р-109726/16.10.2025 г. на инспектор към отдел „Миграция“-СДВР /л. № 23/, основано на докладна записка № 513р-109161/15.10.2025 г. на мл. инспектор към отдел „Миграция“-СДВР /л. № 24/, и което становище посочено в мотивите на обжалваната заповед, органи на отдел „Миграция“-СДВР са извършили проверки на декларираните от жалбоподателя адреси на пребиваване и на търговското представителство, съответно: [населено място], [улица], ет. 3, ап. 64 и [населено място], [улица], офис 127. Установено е, че жалбоподателят не пребивава на първия адрес, а на втория – 6 кв.м, търговското представителство не функционира. Следователно, осъществена е хипотезата на чл. 26, ал. 1 във вр. чл. 10, ал. 1, т. 23 от ЗЧРБ по невярно деклариране на съществени данни с оглед осъществяване на контрола върху чужденците, посочен в чл.чл. 8-10 от ППЗЧРБ, което е основание за отказ за предоставяне право на продължително пребиваване.

Предвид гореизложеното, и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, съдът приема, че жалбата е изцяло неоснователна и издаденият административен акт е законосъобразен.

На основание чл. 143, ал. 3 от АПК, на ответната администрация следва да се присъдят деловодни разноски от 102,25 евро.

Въз основа на гореизложеното, съдът

РЕШИ:

ОТХЪВРЛЯ жалбата на Я. Ф., [дата на раждане] , гражданин на И., съд. адр. [населено място], [улица], ет. 1 срещу Заповед рег. № 513з-12237/17.10.2025 г. , издадена от за началника на отдел „Миграция“- СДВР.

ОСЪЖДА жалбоподателя Я. Ф., [дата на раждане] , гражданин на И., съд. адр. [населено място], [улица], ет. 1 да заплати на СТОЛИЧНА ДИРЕКЦИЯ НА ВЪТРЕШНИТЕ РАБОТИ, на осн. чл. 143, ал. 3 от АПК, сумата от 102,25 евро деловодни разноски.

Решението подлежи на обжалване от страните, пред Върховен административен съд, в четиринадесетдневен срок от съобщението, че е изготвено.